

ΧΟΡΗ ΚΑΙ ΛΑΜΠΕΤΗ ΔΥΟ
ΕΠΙΤΥΧΗΜΕΝΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΟΡΝ

Ο κορυφαίος ηθοποιός του ελληνικού θεάτρου και κινηματογράφου Δημήτρης Χορν γεννήθηκε στις 9 Μαρτίου του 1921 στην Αθήνα. Πατέρας του ήταν ο γνωστός θεατρικός συγγραφέας Παντελής Χορν. Σπούδασε στη Δραματική Σχολή του Βασιλικού Θεάτρου (νυν Εθνικού), όπου έκανε το ντεμπούτο του το 1940, στην οπερέτα του Στράους «Η Νυχτερίδα».

Αμέσως μετά εμφανίστηκε στο «Θέατρο Ρεξ» της Μαρίκας Κοτοπούλη, ως πρωταγωνιστής σε έργα, όπως «Ο πρωτεουσιάνος», «Αλάτι και πιπέρι», «Η κυρία με τις καμέλιες» κ.ά. Την περίοδο 1943 - 1944 συμμετείχε στο θίασο της Κατερίνας, με την οποία συμπρωταγωνίστησε στο «Σύζυγοι με δοκιμή». Το 1944 συγκρότησε δικό του θίασο μαζί με τη Μαίρη Αρώνη και λίγο αργότερα συνέπραξε με τη Βάσω Μανωλίδου. Το 1945 συνεργάστηκε με τον θίασο Μελίνας Μερκούρη και Νίκου Χατζίσκου, ενώ την περίοδο 1946 - 1950 επέστρεψε στο «Βασιλικό Θέατρο».

- Ύστερα από απουσία δύο ετών στο εξωτερικό, επιστρέφει στην Ελλάδα και το 1953 γνωρίζει την Έλλη Λαμπέτη. Ο δεσμός τους επισπεύδει το διαζύγιο της Λαμπέτη με τον Μάριο Πλωρίτη και μαζί γράφουν μία από τις πιο αστραφτερές σελίδες στην υποκριτική τέχνη. Συγκροτούν δικό τους θίασο, μαζί με τον Γιώργο Παππά, ανεβάζοντας έργα, όπως: «Ο βροχοποιός», «Νυφικό Κρεβάτι» και «Το παιχνίδι της Μοναξιάς». Οι δρόμοι τους χώρισαν το 1959 και δεν ξανασυναντήθηκαν ποτέ στο θεατρικό σανίδι.
- Μεγάλη ήταν η συμβολή του Δημήτρη Χορν και στον κινηματογράφο. Πρωταγωνίστησε μόνο σε 10 ταινίες, δίνοντας όμως ανεπανάληπτες ερμηνείες, όπως στην «Κάλπικη λίρα» (1954), στο «Μια ζωή την έχουμε» (1955) και «Το κορίτσι με τα μαύρα» (1956).

- Έντονη ήταν και η ραδιοφωνική παρουσία του. Εκτός από τις μαγνητοφωνήσεις δεκάδων θεατρικών έργων, είχε «περάσει» στον κόσμο με ιδιαίτερο κέφι και φινέτσα ένα «αεράκι» εβδομαδιαίων πεντάλεπτων εκπομπών, που έγραφε ο Κώστας Πρετεντέρης. Με μια σουρεαλιστική ειρωνεία στη φωνή του, διάβαζε φανταστικά γράμματα ακροατών στην εκπομπή «Ο Ταχυδρόμος έφτασε».
- Διετέλεσε γενικός διευθυντής της ΕΡΤ την περίοδο 1974 -1975, ενώ το 1980 ίδρυσε με τη σύζυγό του Άννα Γουλανδρή το Ίδρυμα Γουλανδρή - Χορν, σκοπός του οποίου είναι η μελέτη του ελληνικού πολιτισμού. Η Πολιτεία του απένειμε το Χρυσό Σταυρό Γεωργίου Α'.
- Πέθανε στις 16 Ιανουαρίου του 1998, ύστερα από πολύμηνη ασθένεια.

ΛΑΜΠΕΤΗ

- Κορυφαία ηθοποιός του θεάτρου και του κινηματογράφου. Γεννήθηκε στις 13 Απριλίου του 1926 στα Βίλια Αττικής. Το πραγματικό της όνομα ήταν Έλλη Λούκου. Πατέρας της ήταν ο Κώστας Λούκος, ιδιοκτήτης ταβέρνας, και μητέρα της η Αναστασία Σταμάτη. Ο παππούς της, γνωστός ως Καπετάν-Σταμάτης, είχε πολεμήσει στο πλευρό του Κολοκοτρώνη, κατά την επανάσταση του 1821.
- Το 1928 η οικογένειά της μετακόμισε στην Αθήνα. Δεκατρία χρόνια αργότερα, η Έλλη έδωσε εξετάσεις στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου, αλλά απορρίφθηκε. Ωστόσο, το ταλέντο της αναγνωρίστηκε από τη Μαρίκα Κοτοπούλη, που την πήρε κοντά της και σύντομα έγινε η αγαπημένη της μαθήτριά. Μάλιστα, της είχε τόση εμπιστοσύνη, ώστε της επέτρεψε να διαβάσει ακόμη και τις ερωτικές επιστολές που είχε λάβει από τον Ίωνα Δραγούμη, στις αρχές του 20ου αιώνα. Εκείνη τη χρονιά απέκτησε και το νέο της επώνυμο, το οποίο το επέλεξε από το βιβλίο «Αστράπογιαννος» του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη.

- Πολύ σύντομα, το 1942, έκανε την πρώτη επίσημη θεατρική της εμφάνιση, στο έργο «Η Χάννελε πάει στον Παράδεισο» του Χάουπτμαν. Τέσσερα χρόνια αργότερα καθιερώθηκε ως ηθοποιός εξαιρετικής εσωτερικότητας, με τον «Γυάλινο Κόσμο» στο Θέατρο Τέχνης του Καρόλου Κουν. Την ίδια χρονιά έκανε και το κινηματογραφικό της ντεμπούτο, στην ταινία «Αδούλωτοι Σκλάβοι». Από το 1948 συνεργάστηκε με τον σκηνοθέτη Κώστα Μουσούρη, τον μεγάλο αντίπαλο του Κουν. Εκείνη τη χρονιά γνωρίστηκε και με τον Αλέκο Αλεξανδράκη, τον πρώτο μεγάλο της έρωτα.
- Το 1950 παντρεύτηκε με τον Μάριο Πλωρίτη. Ο γάμος τους, όμως, δεν άντεξε για πολύ... Χώρισαν τρία χρόνια αργότερα, όταν η Έλλη γνώρισε τον Δημήτρη Χορν. Μαζί έγραψαν μία από τις πιο αστραφτερές σελίδες στην υποκριτική τέχνη. Συγκρότησαν δικό τους θίασο, μαζί με τον Γιώργο Παππά, ανεβάζοντας έργα όπως: «Ο βροχοποιός», «Νυφικό Κρεβάτι», «Το παιχνίδι της Μοναξιάς», κ.α. Στη μεγάλη οθόνη, υπήρξαν συμπρωταγωνιστές στην «Κάλπικη Λίρα» (1956) του Γιώργου Τζαβέλα. Άλλες κινηματογραφικές επιτυχίες της Έλλης Λαμπέτη, αυτής της περιόδου, είναι το «Κυριακάτικο Ξύπνημα» (1954), «Το κορίτσι με τα μαύρα» (1956) και «Το τελευταίο ψέμα» (1957) του Μιχάλη Κακογιάννη.

- Παρότι η Έλλη Λαμπέτη και ο Δημήτρης Χορν υπήρξαν αγαπημένο ζευγάρι στη ζωή και στο σανίδι, η σχέση τους έφτασε στο τέλος της το 1959. Δήλωσαν ότι θα ξανασυνεργαστούν σύντομα, κάτι όμως που δεν έγινε ποτέ. Έως τότε η Έλλη είχε χάσει τη μητέρα της, τρία αδέρφια κι ένα μωρό που θα αποκτούσε με τον Χορν. Η μόνη αχτίδα σ' αυτά τα τραγικά χρόνια ήταν η γνωριμία της με τον αμερικανό συγγραφέα Γουέικμαν, ο οποίος υπήρξε ο επόμενος σύζυγός της έως το 1976.
- Η δεκαετία του '70 ήταν εξίσου σκληρή για την Έλλη Λαμπέτη. Εξαιτίας της λαχτάρας της για την απόκτηση ενός παιδιού, ενεπλάκη σε μία δικαστική περιπέτεια, που κράτησε τέσσερα χρόνια. Οι φυσικοί γονείς της μικρής Ελίζας, που είχε υιοθετήσει, διεκδίκησαν και πήραν την κηδεμονία του παιδιού το 1974.
- Τα επόμενα χρόνια ήταν μία μάχη με την επάρατη νόσο, από την οποία είχε προσβληθεί από το 1967. Δεν το έβαλε κάτω και συνέχισε να παίζει στο θέατρο, αποσπώντας εντυπωσιακές κριτικές. Η τελευταία της εμφάνιση ήταν το 1981, στο έργο «Σάρα - Τα παιδιά ενός κατώτερου θεού», όπου έπαιξε θαυμαστά το ρόλο της κωφάλαλης Σάρας. Λίγο αργότερα, η υγεία της επιδεινώθηκε. Έχασε τη φωνή της και τελικά άφησε την τελευταία της πνοή στις 3 Σεπτεμβρίου του 1983, στο αμερικάνικο νοσοκομείο όπου νοσηλευόταν.
- Η ζωή της γράφτηκε σε βιβλίο από τον καλό της φίλο Φρέντυ Γερμανό κι έγινε μπεστ σέλερ, 13 χρόνια μετά το θάνατό της.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΑΒΒΑΝΑΚΗΣ

